

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani,
judecător: O. Parfeni
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol
instanța de recurs, Curtea Supremă de Justiție
judecători: Iu. Sîrcu, I. Druță, G. Stratulat

dosarul nr. 2rh-90/2018

Î N C H E I E R E

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând cererea de revizuire depusă de Serghei Șolohov, prin intermediul avocatului Tatiana Gaeva,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Elena Candu și Svetlana Covaliova împotriva Inesei Șolohova cu privire la partajarea în natură a proprietății comune pe cote părți,

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 24 ianuarie 2018 prin care s-a declarat inadmisibil recursul declarat de Inessa Șolohov, prin intermediul avocatului Tatiana Gaeva,

c o n s t a ț ă :

La 09 octombrie 2015, Elena Candu și Svetlana Covaliova au depus în instanță cererea de chemare în judecată împotriva Inesei Șolohova cu privire la partajarea în natură a proprietății comune pe cote-părți.

În motivarea acțiunii au indicat că, Elena Candu este proprietara a ½ cotă-parte din imobilul situat pe adresa XXXXX în baza contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață încheiat la 07 mai 2015 cu Svetlana Covaliova, contractul fiind înregistrat la OCT la 07 mai 2015, iar Inessa Șolohova deține ½ cotă-parte din imobilul indicat mai sus în baza certificatului de moștenitor din 09 septembrie 2005.

Au mai indicat precum că, imobilul situat în XXXXX este compus din terenul cu suprafața de 0,06 ha, înregistrat cu nr. XXXXX estimat la 459 648 lei, casa de locuit înregistrată cu nr. XXXXX, estimată la 487 583 lei și construcție accesorie cu nr. XXXXX estimată la 50 568 lei.

De asemenea, au indicat că, în privința casei de locuit nu sunt careva divergențe, fiecare proprietar folosindu-se de partea sa și anume Elena Candu se folosește de încăperea nr. 1 cu suprafața de 3,7 m.p., încăperea nr. 6 cu suprafața de 5 m.p., încăperea nr. 7 cu suprafața de 5,3 m.p., încăperea din lit. a1 cu suprafața de 5,9m.p., iar Inessa Șolohova se folosește de încăperea nr. 2 cu suprafața de 7,5 m.p., încăperea nr. 3 cu suprafața de 8,6 m.p., încăperea nr. 8 cu

suprafața de 18,5 m.p., încăperea nr. 9 cu suprafața de 10,5 m.p., încăperea nr. 10 cu suprafața de 2,9 m.p., încăperea nr. 11 cu suprafața de 3,9 m.p. și încăperea nr. 12 cu suprafața de 5,5 m.p., însă în privința terenului și a construcției accesorii apar mai multe probleme.

Au susținut reclamantele că, construcția accesorie reprezintă un garaj, iar asupra garajului este amenajată o terasă, intrarea fiind atât din ogradă cât și din stradă, doar că intrarea din ogradă aduce multe neplăceri, deoarece pârâta și membrii familiei ei invită prieteni cu care fac petreceri aproape zilnic, consumă băuturi tari, fac zgomot mare, au loc certuri, își fac veceu în jurul construcției, fiind la terasă aruncă gunoi, scuipă și toate acestea se întâmplă în fața lor și a copiilor minori.

Reclamantele au menționat precum că, toate încercările de a conviețui în bună vecinătate nu au avut efect și încercarea de a partaja terenul în mod benevol nu s-au soldat cu succes.

Au solicitat reclamantele partajarea în natură proprietatea comună a terenului cu suprafața de 0,06 ha, amplasat pe str. Ion Callimachi 15, mun. Chișinău proporțional cotelor din imobil.

Prin hotărârea din 19 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis acțiunea depusă de Elena Candu și Svetlana Covaliova, s-a împărțit în natură terenul de pământ situat în XXXXX, care este proprietate comună pe cote-părți a coproprietarilor Svetlana Covaliova și Inessa Șolohova, conform variantei II stabilită prin raportul de expertiză nr. 337 din 31 octombrie 2016, întocmit de expertul judiciar Anatolie Achimov, după cum urmează: s-a atribuit Svetlanei Covaliova partea II, hașurat în galben – sectorul de teren marcat de punctele 2-19-18-17-16-15-14-13-12-11-10-9-8-7-2, cu suprafața de 300 m.p.; s-a atribuit Inesei Șolohova partea I, hașurat în portocaliu – sectorul de teren marcat de punctele 6-5-4-16-15-14-13-12-11-10-9-8-7-1; 17-3-19-18-17, cu suprafața de 300 m.p..

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Inessa Șolohova la 14 februarie 2017 a declarat apel împotriva hotărârii din 19 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani solicitând admiterea acestuia cu modificarea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Inessa Șolohova și s-a menținut hotărârea din 19 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 14 noiembrie 2017, Inessa Șolohova, prin intermediul avocatului Tatiana Gaeva a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 ianuarie 2018 s-a declarat inadmisibil recursul declarat de Inessa Șolohova, prin intermediul avocatului Tatiana Gaeva.

La 19 februarie 2018, Serghei Șolohov, prin intermediul avocatului Tatiana Gaeva a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de

Justiție din 24 ianuarie 2018 solicitând admiterea acesteia și casarea încheierii instanței de recurs.

În motivarea cererii de revizuire a indicat că, prin încheierea instanței de recurs nu a fost asigurat dreptul tuturor persoanelor interesate de a participa în proces.

Susține revizuentul că, prin emiterea încheierii i-au fost încălcate atât drepturile sale cât și a copiilor săi minori, deoarece ei locuiesc pe aceeași adresă cu părțile din dosar.

Revizuentul la înaintarea cererii de revizuire a invocat temeiul prevăzut de art. 449, lit. c) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 448 alin. (2) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

Potrivit art. 452 alin. (1¹) Cod de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire depusă de Serghei Șolohov, prin intermediul avocatului Tatiana Gaeva neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din următoarele motive.

Conform prevederilor art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 Cod de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Revizuentul a indicat drept temei de revizuire faptul, că prin încheierea instanței de recurs nu a fost asigurat dreptul tuturor persoanelor interesate de a participa în proces, nefiind atras în proces Serghei Șolohov, împreună cu copii săi minori, prin ce susține că a fost direct lezat în drepturi.

Astfel, potrivit art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

Din analiza textului legal enunțat rezultă că redeschiderea procesului în temeiul art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă, poate fi posibilă doar cu condiția că prin hotărârea sau decizia emisă, instanța s-a expus în privința drepturilor unor persoane care nu au fost atrase în proces ca participanți, lezându-le astfel în drepturi, fapt ce urmează a fi confirmat în instanța de judecată prin prezentarea probelor.

Cu referire la prevederile citate, Colegiul reține că deși revizuentul a invocat ca temei de revizuire prevederile art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă, ultimul nu a adus nici un argument pertinent care ar indica la faptul că instanțele au emis hotărârile, revizuirea cărora se solicită în speță, cu privire la drepturile persoanei care nu au fost implicată în proces.

Se va reține la caz și incidența art. 447 lit. b) Cod de procedură civilă, care indică că sunt în drept să depună cerere de revizuire persoanele care nu au participat la proces, dar care sunt lezate în drepturi prin hotărârea, încheierea sau decizia judecătorească.

Pornind de la prevederile acestei norme legale, Colegiul reține că pentru a fi în posibilitatea depunerii cererii de revizuire, solicitantul trebuie să probeze că hotărârea a cărei revizuire o solicită, îi lezează drepturile sale.

Mai mult, revizuentul considerând că îi sunt încălcate drepturile, nu a fost lipsit de dreptul, prin prisma art. 67 Cod de procedură civilă, să intervină în el alături de reclamant sau de pârât până la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanță dacă hotărârea pronunțată ar putea să influențeze drepturile sau obligațiile lor, fapt însă nerealizat de acesta în cadrul examinării cauzei în fond.

Sub acest aspect, circumstanțele descrise de revizuent nu corespund exigențelor art. 449 lit. c) al Cod de procedură civilă și nu pot fi admise ca temei de revizuire a încheierii Curții Supreme de Justiție din 24 ianuarie 2018, respectiv, împrejurările invocate de revizuent nu pot influența soluția adoptată.

Astfel, Colegiul conchide că revizuentul nu a confirmat instanței de judecată existența temeiurilor prevăzute în art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă, faptul că prin hotărârile judecătorești adoptate în litigiul dedus judecării a fost lezat în careva drepturi, or, simplul fapt al domicilierei acestuia la adresa bunului imobil în litigiu nu denotă încălcarea cărorva drepturi ale sale.

Situația de fapt impune de a remarca că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice.

De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 Cod de procedură civilă.

În consecință, sub aspectul analizat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele invocate de revizuent se referă la dezacordul cu soluția pronunțată de instanța de recurs prin încheierea a cărei revizuire se pretinde, și nu atestă prin prisma art. 449 Cod de procedură civilă careva temeiuri legale de revizuire.

Astfel, la caz se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Colegiul reiterează că, posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată în lumina Preambulului Convenției, care declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante.

Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (Brumărescu v. Romania, Roșca v. Moldova).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata (ibid., § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei.

Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (Roșca v. Moldova, citată mai sus, § 25, Popov nr. 2 vs. Moldova).

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Reieșind din cele expuse, în conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Serghei Șolohov, prin intermediul avocatului Tatiana Gaeva, împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 24 ianuarie 2018, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Elena Candu și Svetlana Covaliova împotriva Inessei Șolohova cu privire la partajarea în natură a proprietății comune pe cote părți.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat